

Úvod:

V desátém díle našeho cyklu máme možnost si přečíst o vůdci Slovenské pospolitosti, dříve velmi významné politické organizace slovenského nacionalistického hnutí, která však nyní nevyvíjí příliš reálné činnosti a zřídka jsou i aktualizace jejích FB a webových stránek. Přesto se okolo ní utvořilo několik zajímavých projektů a to jak hudebních, kupříkladu účinkování v kapele **Parom**, tak i vydavatelských, jako časopis *Reconquista*.

Její vůdce a renesanční osobnost Jakub Škrabák kromě toho natáčí videa na svůj Youtube kanál a vede i obchod s nacionalistickým oblečením **Zbojník**. Obchod je dočasně mimo provoz a můžeme si na jeho stránkách tedy přečíst jen následující prohlášení:

Jakub Škrabák

„Z dôvodu policajnej razie je náš obchod **dočasne** mimo prevádzky. Dňa 10.5. 2018 prepadlo policajné komando z NAKA našu kanceláriu a sklad. Zhabali nám všetky počítače, prostriedky i väčšinu nášho tovaru. Dôvod? Dôvodom podľa vyšetrovateľa boli symboly slovanskej, či slovenskej identity a viery. Bol to akt štátneho terorizmu voči občanom, ktorí sa hrdo hlásia k slovenskému a slovanskému odkazu a neboja sa svoju hrdosť ukazovať i navonok. Dnes sa hlásenie k svojej identite nenosí a Systém sa snaží kriminalizovať symboly, ktoré používame tisíce rokov a tak vlastne hanobia vieru našich predkov, našu kultúru, zvyky a folklór.

Toto nebol iba útok na nás, bol to útok na všetkých, ktorí ľúbia svoj národ a kultúru! Preto to nie je iba boj nášho obchodu o slobodu, ale je bojom nás všetkých proti totalite a antinárodnému Systému, ktorý na Slovensku funguje. Systém ukázal svoju obludnú tvár, keď vyšetrovatelia dali zatknúť dokonca matky s deťmi pri policajnej razii. Náš obchod nebol jediným cieľom. Preto by sme sa mali všetci spojiť na obranu našej kultúry, dedičstva predkov a našej slobody! Bližšie informácie si budete môcť čoskoro prečítať na stránkach časopisu *Reconquista*.“

S vůdcem Slovenské pospolitosti tedy (nejen) o hudbě, knihách, politických perzekucích a budoucnosti.

Extravaganza Controverso

Mohl byste se prosím ve stručnosti představit, stačil by krátký medailon, pro méně znalé čtenáře.

Narodil som sa v roku 1986 v Trnave. Pochádzam z obce Madunice. To je západné Slovensko. Som vodcom Slovenskej pospolitosti, dlhodobo sa venujem aktivizmu, kultúrnym, či charitatívnym aktivitám. Som šéfredaktorom časopisu Reconquista a účinkujem v kapele Parom. Živím sa ako grafik a prevádzkujem internetový obchod www.zbojnik.net. Českí čitatelia ma môžu poznať z demonštrácií v ČR, na ktorých pravidelne vystupujem ako rečník. Viac krát som vystupoval na akciách DSSS, DM, či autonómnych nacionalistov.

Co jste dělal v mládí, máte za sebou nějakou politickou minulost, jak jste se dostal k aktivismu?

V národnom hnutí som sa začal angažovať pomerne skoro. Už niekedy na základnej škole ma zaujímala politika a to, čo sa deje okolo mňa a hlavne to, prečo sa to deje. V mladom veku som začal čítať rôzne samizdaty a publikácie o histórii, politike a filozofii. Samozrejme, že mi trvalo pár rokov, kým som pochopil národnú myšlienku v celej jej hĺbke. Dlhو som premýšľal, ku ktorej organizácii sa pridať. Nakoniec som sa, ako študent strednej školy, rozhodol pre Slovenskú pospolitosť (SP). Až po mojom vstupe do SP sa dá hovoriť o nejakom skutočnom aktivizme.

V roku 2010 sa niektorí členovia SP rozhodli založiť politickú stranu pod vedením Mariana Kotlebu. Bol som jedným z prvých ľudí, ktorí sa na aktivitách LSNS zúčastňovali. Za túto stranu som kandidoval do parlamentu v roku 2010, i v roku 2012. No v roku 2012 sa členovia SP s touto politickou stranou rozlúčili, nakoľko jej politika bola v rozpore s našimi zásadami a ideami.

Jak jste se dostal do vedení Slovenské pospolitosti?

Členom SP som už skoro polovicu môjho života. Vstúpil som v roku 2004 ešte ako študent. V podstate už od začiatku som bol funkcionárom. Začínal som ako Staršina – vodca miestnej organizácie v mojom meste. Aktivity v SP boli pre mňa vždy prioritou a snažil som sa byť aktívny za každých okolností. Ešte ako nižší funkcionár som organizoval rôzne demonštrácie doma i v zahraničí. Pravdepodobne svojou činnosťou a víziou som oslovil členskú základňu a v roku 2012 som prijal ponuku kandidovať na funkciu Vodcu SP a bol som zvolený.

Som všeobecne známy tým, že sa snažím modernizovať národné hnutie, poskytnúť mu pevný ideologický základ, pretože si myslím, že každá organizácia, ale i myšlienka sa musia vyvíjať a reflektovať súčasnú dobu. Myslím si, že dogmatické napodobňovanie metód a myšlienok

minulosti je zbytočné a spiatočnicke.

Vím, že sám tvoříte hudbu, jak byste svou hudební produkci představil čtenářům? Jakou hudbu sám posloucháte?

Myslím si, že „tvorenie hudby“ v mojom prípade prisilné slovné spojenie. Sporadicky niečo zložím. V minulosti som pôsobil ako spevák a píšalkár vo folk-black metalovej kapele Mocnogor. S touto kapelou sme ale nenahrali žiadny oficiálny album. Teraz pôsobím vo folk-metalovej kapele Parom, kde občas niečo zahrám na flaute, zabrnkám na drumbli. Na novom albume, ktorý sa práve chystá je aj viacero mojich textov. Občas niečo vytvorím sám, ale nejde o nejakú konzistentnú tvorbu. Momentálne experimentujem s neoklasikou a martial industrialom, ale či z toho vznikne plnohodnotný projekt zatiaľ neviem.

Na hudbu mi ostáva veľmi málo času, aj keď by som sa jej chcel určite venovať viac. Čo sa týka hudby, mám rád netradičné veci. Mojou srdcovou záležitosťou je spojenie tradičnej folklórnej hudby s modernými hudobnými postupmi. Preto mám rád folk-metal. Ale počúvam rôzne štýly. Hlavne podľa nálady a duševného rozpoloženia. Black metal, martial industrial, neofolk, industrial, noise, ambient, metalcore, folklór. Je toho naozaj veľa a čo sa týka hudby, som prístupný každému umeniu.

Vyznávate sám niejaké náboženství, jak byste ho popsal?

Som rodnovercom. To znamená, že vyznávam starú slovanskú vieru. Odborne – slovanský polyteizmus. Zdráham sa používať slovo pohanstvo, nakoľko ho považujem za nadávku. Som jedným zo zakladateľov jednej slovenskej občiny, ktorú sme založili v roku 2006, odkedy pravidelne vykonávame obrady. Osobne si však myslím, že náboženstvo je každého osobná vec a som zastancom sekularizmu. Myslím si, že náboženstvo do politiky nepatrí. Aj v SP je pre nás prvoradá krv, až potom náboženstvo.

Máme v SP rodnovercov, katolíkov, evanjelikov i pravoslávnych. A nikdy v tom nebol žiaden problém. Rodnú vieru pokladám za etnické náboženstvo, ktoré je späté s našou kultúrou, národom a spôsobom myslenia. Preto mi toto náboženstvo prišlo ako prirodzené východisko, nakoľko vyznávam národný princíp. Veľmi ma hnevajú náboženské konflikty v národnom hnutí. Snažím sa pôsobiť ako mediátor.

Jaký směřem by se měla ubírat snaha aktivistů, má-li vést k úspěchu? Vyvíjíte v tomto ohledu sám nějakou aktivitu?

Myslím si, že snaha by sa mala napriamiť všetkými smermi. No na to treba vybudovať základ, od ktorého by sme sa mali odraziť. Myslím tým myšlienkovú a ideovú platformu, aby sme sa vedeli oprieť. Nemôžeme donekonečna čerpať z myšlienok, ktoré sú mnohokrát staré už sto rokov. Treba čeliť problémom súčasnosti a hlavne budúcnosti. Naši ideologickí predchodcovia žili v inej dobe a čelili iným problémom a výzvam, ako my. Samozrejme, že by sme sa mali

napojiť na ich odkaz, ale nie donekonečna napodobňovať ustanovizne a metódy minulého storočia. Na to, aby sme riešili súčasné, či budúce problémy, musíme ich analyzovať a vymyslieť na ne riešenia.

Musíme vytvoriť nový typ aktivistu, ktorý bude tvorivý, vzdelaný a hlavne bude mať chuť obetovať niečo zo svojho pohodlia, majetku a času. Musíme myšlienkami zapáliť jednotlivca, aby vymenil konzum za tvorivú silu. Nestačí iba primitívna populistická propaganda, ktorá pôsobí na hlúpe masy. Ak sľubujeme ľuďom, že vyriešime ich problémy, musíme mať i riešenia. Doslova sa mi robí nevoľno pri populistickej politike typu: „Zvoľte nás a potom vám pomôžeme“. Som si istý, že pomôcť ľuďom sa v mnohých prípadoch dá i bez politiky a politických strán a to pomocou priamych akcií, či nátlakových akcií. Preto razím i teóriu „politiky bez politických strán“.

Preto v prvom rade by sme mali začať publikovať. Články, knihy, časopisy, organizovať diskusie a prednášky. Toto sa posledné roky nerobilo a tým sme spravili obrovskú chybu. A týmto hlavný ideový priestor zaplnili scestné a nezmyselné myšlienky, ktoré podávajú takzvané „alternatívne médiá“. Rôzne ufoslovanské teórie a neoboľševické konšpirácie sa dostali do mysli mnohých tzv. „protisystémových“ ľudí.

Perzekuoval vás systém nějakým způsobem za vaše myšlení a aktivity?

No, toho bolo celkom dosť. Po jednom z príhovorov som bol obvinený za propagáciu skupín a hnutí, ktoré potláčajú ľudské práva. Konkrétne za národný pozdrav „Na stráž!“. V priebehu dvoch rokov (2010 – 2012) som bol dvakrát fyzicky napadnutý a zbitý kovými tyčami a boxermi a podpálili mi dve autá. Maskovaných páchatel'ov sa nepodarilo vypátrať. Viac krát už som bol zatknutý na demonštráciách za prejavy, či „neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa“.

Za video na Youtube som bol obvinený za nebezpečné vyhrážanie, kedy som sa mal údajne vyhrážať ministrovi vnútra Róbertovi Kaliňákovi. Za to som dostal 500 eur pokutu i keď som sa mu nevyhrážal. No a teraz naposledy mi bola vykonaná domová prehliadka a bol som obvinený za rozširovanie extrémistických materiálov. V mojom obchode som predával oblečenie s potlačou, ktoré „znalec“ označil za extrémistické.

Išlo hlavne o náboženské a národné symboly ako kolovrat, runy a slovenský dvojkríž. Je to absurdné. Za toto som strávil tri dni v cele a hrozí mi až 8 rokov väzenia. A to, koľko krát som bol už predvolaný na podanie vysvetlenia za články, či demonštrácie už ani nepočítam...

Koho osobně považujete za slovenského disenta 21. století, je takových lidí víc?

Tažko označiť konkrétnu osobnosť. Na to je na Slovensku príliš mnoho ľudí prenasledovaných. Myslím, že najviac si asi zažili členovia SP. Viacerí sme boli fyzicky napadnutí, pravidelne sme boli bití policajtami na demonštráciách, mnoho našich členov bolo obvinených za naše aktivity. Naše demonštrácie boli rozohnané políciou. Samozrejmosťou boli i domové prehliadky. Dokonca nám súd nelegálne rozpustil našu politickú stranu, Slovenskú pospolitosť

– národnú stranu (SP-NS). Viac krát sa pokúšali rozpustiť naše občianske združenie. No a hlavne večné kriminalizovanie nášho mena a našej činnosti v médiách.

Jaký je váš vzťah k ĽSNS?

Teraz už žiadny. Od začiatku som bol súčasťou ĽSNS až dovtedy, kým sa neodklonila od našich ideálov a zásad. Teraz považujem túto stranu za klasickú politickú stranu, ktorých je na Slovensku plno. Viac o našom vzťahu k ĽSNS si každý môže prečítať v našom vyhlásení „My nie sme kotlebovci“.

Nemáte někdy pocit, že pouze kopírujete její úspěchy a snažíte se proti ní vymezit za každou cenu? Kupříkladu ĽSNS je spíše proruská, tak SP musí být hned proukrajinská, podporovat projekt *Reconquista* a geopolitický blok Intermarium.

Určite nie. V SP sme si vždy vytvárali názor a smerovanie podľa seba. Práve preto sme sa s ĽSNS rozišli, pretože sme chceli, aby to tak i ostalo.

Jaká je vaše vize nového nacionalistického Slovenska?

Hospodársky sebestačné, sociálne spravodlivé a suverénne. To, aký systém vytvoríme je vedľajšie. V mojich očiach sú dôležité tieto tri veci.

Co poslední perzekuce? Snažil se Váš režim spíše jenom zastrašit?

Podľa mňa tam hralo úlohu viacero faktorov. Samozrejme, že ma chceli zastrašiť. To asi najviac. Druhým faktorom bolo podľa mňa i to, že protiextrémistická jednotka potrebovala vykázať nejakú činnosť. Do jej činnosti je tlačенých príliš mnoho peňazí, tak musia ukázať, že sa niečo robí.

Politici umelo vytvárajú dojem, že najväčším problémom dnešnej spoločnosti je nejaký extrémizmus. Dnes už tomu verí asi iba úplný idiot.

No a samozrejme mi chceli spôsobiť i ekonomické škody. Zobrali mi dosť veľa tovaru, počítače a veci, ktoré som potreboval na svoju prácu. Živím sa totiž ako grafik a na prácu potrebujem počítač. Faktorom je i to, aby ľuďom nahnali strach. Aby nechodili na naše koncerty, nepočúvali našu hudbu, nechceli mať s nami nič spoločné. Myslím, že sa prepočítali.

Chtěl byste napsat na závěr ještě něco, co nemělo šanci v rozhovoru zazníť? Zde je prostor.

Chcel by som pozdraviť všetkých čitateľov DP a hlavne poďakovať redakcii za možnosť prezentovať moje názory.